

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopus Co-||loniensis Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Caput Nonum. De Veneratione Sancti Engelberti erga D. Virginem,
humanitate ac beneficentia in Sacerdotes atque Religiosos & studio pro
decore domus Domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

viuere crederent, quod ipsius faciem exhiberet. Ab ipsis igitur in comitijs ad honorem euectus, intra duorum mensium spatium, magna terræ parte occupata, purpuram obtinuit ornatum Imperialem, præeunte Cruce; qui mos est Imperatoribus Constantinopolitanis. Et quamuis à Ludouico Franciæ Rege iuxta Peronam, Viromandiæ Castellum examinati persona fuisset detecta; cum parte tamen suorum secum faciente, profectus est Coloniam, quasi auxilia petiturus ab ENGELBERTO Archiepiscopo tunc Regni Teutonici gubernacula tenente; at clam sociis soliuagus aufugit, Archiepiscopo nunquam viso, & paulò post in Burgundia exagnito vultu detentus, atque in Flandriam remissus, vbi ad Risle Flandriæ Castellum, patibulo eminent affixus, laqueo vitam finiuit. Magna plebis pars, etiam à morte, ipsum fuisse verum Comitem contendit. Alberti Stadenſis Chronicon in ista Pseudo-Balduini historia, vehementer cespitat, dum Sancto nostro prudentia ac perspicacitate excellenti viro affingit, tutelam huius personati Regis, & nescio quas inter ipsum Archiepiscopum nostrum, eiusque suffraganeum Leodiensem Episcopum, de hac ipsa larua tricas & adiurationes intercessisse retexit. Ego potiore fidem censeo habendam Pantaleonitæ Colonienſi, qui Pseudo-Balduinum inquit, *fuga elapsum, Archiepiscopo nunquam viso.* Deinde haud parum Stadenſis aberrat, dum successorem S. ENGELBERTI vocat Conradum, cum is fuerit Henricus de Molenarck.

Risell id est
Insulis.

Caput Nonum.

De Veneratione SANCTI ENGELBERTI erga D. Virginem, humanitate ac beneficentia in Sacerdotes atque Religiosos & studio pro decore domus Domini.

RELIGIOSOS, imo in religiosis Christum, ita honorare studuit, ut personis priuatis assurgeret, & tam humiliter cum eis loqueretur, ac si illis

A si illis subditus esset. Sacerdotes seculares & pauperes valde, personis illustribus, secularibus tamen, neglectis, de sua scutella comedere, & de suo scypho bibere sæpissime coëgit. Vestimenta sua aliquando satis preciosa, quibus ad breue tempus vsus fuerat, non histrionibus, sed sacerdotibus; non scurris, sed Clericis dare consueuerat. Et quia timor sine dilectione minus placet, B. Virginem Mariam, quæ mater est pulchræ dilectionis, id est, Christi, qui fons est & author totius amoris, in tantum dilexit, vt per annos aliquot, omnes quartas ferias in eius honore ieiunaret, & duabus vicibus, postquam factus est Episcopus, limina eius in Rupe amatoris visitaret. Decorem domus Dei cum sancto David sic dilexit, sic desiderauit, vt Ecclesiam Sancti Petri, quæ mater est omnium Ecclesiarum prouinciæ Coloniensis, renouare fratres hortaretur, promittens se quingentas marcas statim ad inchoationem oblaturum, ac deinde annis singulis marcas totidem, donec fabrica consummaretur. Fecerat autem ante mortem suam vestimenta pontificalia ex purpura & lino subtilissimo, fimbriis & laminis aureis, itemque margaritis & gemmis tanti decoris, vt cordis eius deuotio in illis tanquam in speculo reluceret. Semel tantum iis vestimentis vsus est, idque in uelatione sanctimonialium: quod officium sine lachrymis exercere non potuit. Calicem vero aureum ex gemmis preciosis, à diuersis Regibus illi missis, valoris, vt aiunt, plus quam quingentarum marcarum, ad honorem domus Dei fieri curauit, quem deuotus super altare beati Petri Apostolorum principis obrulisset, si non prius de passionis calice bibisset.

Mira eius modestia & humilitas.

Impense amat matrem Christi.

Psal. 52.

Calix ingentis precii, unde liquet gratum esse Deo quicquid ad eius honorem expenditur.

EPILOGVS LIBRI PRIMV

HÆc de vita & actibus beati viri dicta sufficiant, ex multis pauca. Non enim tam multa, quam vera probitatis eius acta scribere proposui, ne mihi ab iis, qui virum nouerant, de mendacio pollic insultari, eo quod nondum expletus sit annus, ex quo passus est: & ne congestorum copia legentibus generet fastidium. Nunc autem quam feliciter, etsi difficulter, de laua temporalium per ascensum purpureum, id est, martyrii meritum ascenderit ad amplexus veri Salomonis, id est, ad quietem diuinæ contemplationis, stylus manifestet: quia, vt ait quidam ex eius concanonicis, sacerdos deuotus & literatus, aliam viam, per quam in statu tali positus ianuam regni cœlestis, quæ angusta est, intrare permisset, non considero.